

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce: **J. Š.**, bytem P., zastoupeného: Mgr. Josef Balín, LL.M., advokát, se sídlem Goethova 294/8, 301 31 Plzeň, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 27.1.2014 proti rozhodnutí žalované ze dne 26.11.2013 č.j. X o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 27.1.2014 se žalobce domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 26.11.2013 č.j. X, protože s ním nesouhlasí, neboť dle něho jeho odůvodnění je nesrozumitelné a nepřezkoumatelné, nesplňuje zákonné náležitosti, chybí v něm důvody výroků, úvahy, kterými se ČSSZ řídila při hodnocení podkladů a při výkladu právních předpisů, informace o tom, jak se ČSSZ vypořádala s námitkami a vyjádřeními účastníka a ČSSZ mu neumožnila vyjádřit se před vydáním rozhodnutí k podkladům rozhodnutí. V posudku o invaliditě ze dne 15.11.2013 posuzující lékař již podrobněji jeho stav rozebírá, avšak stále nedostatečně a zejména v rozporu s lékařskými podklady; žalovaná o jeho zdravotním stavu rozhodla, aniž by jej lékařsky vyšetřila a rozhodla „od stolu“ na podkladě písemných posudků a lékařských zpráv, které však fakticky zcela opomenula vzít při svém hodnocení v úvahu a vydala rozhodnutí, které se neopírá o podklady a je v přímém rozporu s listinnými podklady. Závěrem bylo navrženo zrušit napadené rozhodnutí a věc vrátit žalované k novému řízení a rozhodnutí a přiznat mu právo na náhradu nákladů řízení. (K žalobě připojil kopii napadeného rozhodnutí.)

*Napadeným rozhodnutím ze dne 26.11.2013 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 3.9.2013, jímž byla zamítnuta jeho žádost o změnu výše invalidního důchodu podle § 41 odst. 3 pro nesplnění podmínek dle § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město ze dne 22.8.2013 není invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale je nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 26.11.2013 bylo zdůrazněno, že novým posudkem o invaliditě ze dne 15.11.2013 bylo lékařem ČSSZ zjištěno, že žalobce je i nadále invalidní pro invaliditu druhého stupně, když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který omezuje duševní, smyslové a fyzické schopnosti a má vliv na pokles pracovní schopnosti, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., oddílu A, položce 1d) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb. (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 50-60% a s ohledem na aktuální zdravotní stav byl zvolen lékařem ČSSZ střed vymezeného rozpětí, tj. 55%, rovněž se žalovaná vyjádřila k námitkám žalobce a neshledala je důvodnými, proto nebylo možno námitkám vyhovět.*

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Plzeň-město vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 22.8.2013 i záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 15.11.2013 soud zjistil, že žalobce byl nadále uznán invalidní pro invaliditu druhého stupně, ale nebyl uznán invalidní pro invaliditu třetího stupně dle § 39 odst. 2 písm. c) zákona, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 55% v souvislosti s úrazem ze dne 4.5.2000, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., oddíl A, položce 1d) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 55%, která ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna.

*Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 24.2.2014 uvedla mimo jiné, že s ohledem na námitky žalobce namítajícího výhradně posouzení svého zdravotního stavu navrhla jeho přezkoumání Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**), která posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného soudního řízení ve věcech důchodového pojištění.; dále žalovaná sdělila, že rozhodnutí ponechává na výsledku dokazování a úvaze soudu. Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 26.11.2013 bylo žalobci doručeno dne 29.11.2013.*

*K žádosti soudu PK MPSV-pracoviště v Plzni vypracovala po jednání konaném dne 26.5.2014 posudek, když jednání byl přítomen i žalobce bez svého zástupce za účasti odborného lékaře z oboru neurologie, v jehož závěru komise uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobce byl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), šlo o invaliditu druhého stupně, ale nešlo o invaliditu třetího stupně, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50%, nedosahoval však více než 69%. Komise hodnotila zdravotní postižení žalobce v souladu s OSSZ i řízením o námitkách dle kapitoly XV., oddílu A, položce 1d) přílohy vyhlášky 55% proto, že se jedná o postižení těžké, výkon některých*

denních aktivit je omezen, žalobce je však stabilizován, adaptován na své postižení a dobře medikován, takže nyní již i zvládá pracovní zařazení ve 4 hodinovém pracovním úvazku; v roce 2009, kdy mu byl uznán III. stupeň invalidity, přetrvával kromě organosyndromu ještě i neurologický nález, ale po neurologické stránce bez patologií, bez parés, stoj je stabilní, chůze bez kompenzačních pomůcek. Příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je stav po polytraumatu 4.5.2000 s kontusí mozku frontálně vpravo se subdurálním hygromem frontálně bilaterálně, s frustní pravostrannou hemiparesou, paresou n. III. vpravo, anosmií, vícečetnými zlomeninami PDK, s posttraumatickým organickým psychosyndromem, s poúrazovou cepheleou, poúrazovou iridoplegií dx s atrofií papil n. II. vpravo. Pro toto postižení žalobce není schopen těžké práce s nadměrnou psychickou zátěží, práce ve stresu, s vyššími nároky na vidění, ve špatně osvětlených místnostech a na rizikovém pracovišti; je schopen práce lehké až středně těžké, v klidném prostředí s úměrnou psychickou zátěží vzhledem ke svému postižení, v dobře osvětlených místnostech. Dále bylo uvedeno, že datum změny invalidity z třetího na druhý stupeň je dnem jednání v OSSZ Plzeň-město, tj. dnem 1.3.2012. Komise se vyjádřila i ke všem námitkám žalobce a neshledala je oprávněnými.

V podání ze dne 16.6.2014 zástupce žalobce sdělil, že i když posudek PK MPSV stále nebyl zaslán zástupci žalobce, i přes posouzení PK MPSV trvá na své žalobě.

Ústního jednání u zdejšího soudu dne 25.6.2014 se žalobce zúčastnil, setrval na podané žalobě, dle něho mělo být provedeno i jeho psychologické a psychiatrické vyšetření pro objektivní posouzení jeho zdravotního stavu a závěrem jeho zástupce požadoval vyhovění žalobě, i když si je vědom toho, že zdravotní stav žalobce v současné době umožňuje, aby byl zaměstnán v chráněné dílně. *Zástupce žalované* závěrem navrhl zamítnutí žaloby s ohledem na závěr posudku PK MPSV, neboť se žalobci nepodařilo prokázat, že je invalidní ve třetím stupni.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) *Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.*

Pro úplnost krajský soud dodává, že dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení však nebyly shledány, jak uvedeno shora.

Žalobce se podanou žalobou domáhá změny výše invalidního důchodu z důvodů v ní uvedených. Od 1.1.2010 se za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce /§ 2 odst. 3 věta druhá vyhlášky č. 359/2009 Sb./.

Subjektivní pocit žalobce, že by mu měla být přiznána invalidita třetího stupně pro jím popsané zdravotní potíže, ale nemůže být důvodem pro přiznání požadovaného stupně invalidity, není-li podložen objektivně zjištěným zdravotním stavem. Invaliditu v příslušném stupni lze pojištěnci přiznat či ponechat pouze tehdy, vyplývá-li z výsledků lékařských vyšetření a nikoliv proto, že pojištěnec je subjektivně o invaliditě přesvědčen či argumentuje důvody shora uvedenými. Navíc nelze ani přehlédnout, že důkazní břemeno spočívá na žalobci, nikoli na žalované, tudíž prokázání tvrzení ohledně invalidity prokazuje žalobce zejména lékařskými zprávami ošetřujících lékařů, které jsou posudkově zhodnoceny posudkovými lékaři či PK MPSV ze zákona oprávněnými k posuzování invalidity pojištěnců.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Soud ještě připomíná, že podle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *stav ke dni 26.11.2013*. Pokud u žalobce dojde či již došlo ke zhoršení jeho zdravotního stavu, má kdykoliv znovu možnost podat žádost o přiznání invalidity vyššího stupně v novém správním řízení (*nejlépe po poradě se svými ošetřujícími lékaři*). Přiznání invalidity a jejího stupně však není vázáno na subjektivní pocity, situaci na trhu práce apod.

Po zhodnocení provedených důkazů dospěl v této věci soud k závěru, že *žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 26.11.2013 není důvodná*. Soud vycházel při posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce především z posudku PK MPSV ze dne 26.5.2014 vypracovaného na základě řádně zjištěného zdravotního stavu žalobce, protože komise pro jeho posouzení měla dostatek odborných lékařských nálezů z doby před vydáním napadeného rozhodnutí. Soud považuje za přesvědčivé i posudkové závěry, k nimž komise na základě zjištěných skutečností dospěla, když v posudku řádně stanovila hlavní příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, popsala i míru funkčního postižení vyplývající z jeho onemocnění, řádně je odůvodněn posudkový závěr i stanoveno omezení, které jej ale nevylučuje zcela z možnosti výkonu zdravotně vhodného zaměstnání. Lékař OSSZ, který vypracoval podkladový posudek pro vydání rozhodnutí žalované ze dne 22.8.2013, i lékař ČSSZ hodnotící zdravotní stav žalobce v řízení o námitkách, tak i PK MPSV, hodnotili zdravotní stav žalobce zcela shodně. Přiznaná 55% ztráta pracovní schopnosti však nedosahuje potřebných 70% pro invaliditu třetího stupně, tudíž žalobce nebyl uznán invalidní pro invaliditu třetího stupně k datu vydání napadeného rozhodnutí, ale byl nadále uznán invalidní pro invaliditu druhého stupně. Citovaný posudek

PK MPSV soud považuje za úplný a celistvý, jelikož byl vypracován za účasti odborného lékaře z oboru neurologie po zhodnocení veškeré předložené zdravotnické dokumentace žalobce a při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno ze zjištěných diagnóz.

Ze shora uvedených důvodů proto soud *žalobě žalobce nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.*, v němž je uvedeno, že soud zamítne žalobu, není-li důvodná (*výrok I. rozsudku*). *Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 26.11.2013 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu*, neboť žalobce neprokázal, že splňuje podmínky pro přiznání vyššího stupně invalidity a žalovaná se vypořádala dostatečným způsobem i s jeho námitkami proti rozhodnutí ze dne 3.9.2013.

Žalobce ve věci neměl úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (*výrok II. rozsudku*).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 25. června 2014

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně